

POSTANOWENIE

Warszawa, dnia 13 października 2025 roku

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Agnieszka Trojanowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 17 września 2025 r. przez wykonawcę MAXTO Technology Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Modlniczce, ul. Willowa 87 w postępowaniu prowadzonym przez Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki z siedzibą w Krakowie, ul. Warszawska 24 W-9 /pok. 110

postanawia:

1. Umorzyć postępowanie,

2. Nakazać zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych kwoty 7 500 zł. (siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) na rzecz odwołującego tytułem zwrotu uiszczanego wpisu.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od jego doręczenia przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:.....

Sygn. akt KIO 3692/25

Uzasadnienie

Postępowanie o udzielenie zamówienia w trybie podstawowym bez negocjacji pn: „Rozbudowa systemu monitoringu wizyjnego Politechniki Krakowskiej- kontrola wjazdów przy użyciu systemu LPR na kampus przy ul. Warszawskiej 24, Al. Jana Pawła II 37, Podchorążych 1 W Krakowie ogłoszono w Biuletynie Zamówień Publicznych nr 2025/BZP 00379444/01 dnia 2025-08-18.

12 września 2025 r. zamawiający poinformował o wniesieniu odwołania.

17 września 2025 r. wykonawca MAXTO Technology Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Modlniczce, ul. Willowa 87 wniósł odwołanie przez pełnomocnika działającego na podstawie pełnomocnictwa prezesa zarządu z 17 września 2025 r. Do odwołania dołączono dowód jego opłacenia oraz dowód przekazania zamawiającemu. Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

1) art. 224 ust. 2 pkt 1 ustawy przez zaniechanie zwrócenia się do SECURION o udzielenie wyjaśnień, w tym złożenia dowodów w zakresie wyliczenia ceny lub kosztu, lub ich istotnych części składowych, pomimo, że cena całkowita oferty SECURION jest niższa o co najmniej 30% od wartości zamówienia powiększonej o należny podatek od towarów i usług, ustalonej przed wszczęciem postępowania, a rozbieżność ta nie wynika z okoliczności oczywistych, które nie wymagałyby wyjaśnienia;

2) art. 224 ust. 1 ustawy przez zaniechanie wezwania SECURION do udzielenia wyjaśnień, w tym złożenia dowodów, dotyczących wyliczenia ceny oferty lub jej istotnych części składowych pomimo, że cena lub jej istotne części składowe, wydają się rażąco niskie w stosunku do przedmiotu zamówienia i powinny budzić wątpliwości zamawiającego co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi w dokumentach zamówienia lub wynikającymi z odrębnych przepisów,

3) 223 ust. 1 ustawy przez zaniechanie wezwania SECURION do złożenia wyjaśnień treści oferty i innych dokumentów i oświadczeń;

4) art. 239 ust. 1 ustawy przez wybór oferty SECURION pomimo, że nie jest to oferta najkorzystniejsza, a wybór ten jest przynajmniej przedwczesny;

5) art. 16 pkt 1 i 2 ustawy przez prowadzenie postępowania w sposób niezapewniający zachowania uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców i nieprzejrzysty.

Wniósł o:

1) uwzględnienie odwołania,

2) nakazanie zamawiającemu powtórzenia czynności badania i oceny ofert oraz unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej,

3) nakazanie zamawiającemu wezwania SECURION do złożenia wyjaśnień w zakresie ceny oraz wyjaśnień co do treści oferty.

W wyniku naruszenia przez zamawiającego ww. przepisów interes odwołującego w uzyskaniu zamówienia doznał

uszczerbku, ponieważ odwołujący jest wykonawcą zainteresowanym pozyskaniem przedmiotowego zamówienia i może ponieść szkodę na skutek naruszenia przepisów ustawy przez zamawiającego. Odwołujący posiada interes w uzyskaniu zamówienia, ponieważ złożył ważną i niepodlegającą odrzuceniu ofertę oraz zajmuje drugie miejsce w rankingu ofert. Niewątpliwie w stanie faktycznym istnieje także możliwość poniesienia szkody przez odwołującego. Szkada ta polega na braku możliwości osiągnięcia zysku w związku z realizacją zamówienia.

Do postępowania odwoławczego w terminie wynikającym z art. 525 ust. 1 ustawy nikt nie przystąpił.

Zamawiający 10 października 2025 r. złożył odpowiedź na odwołanie i wskazał, że odwołujący sformułował w treści złożonego odwołania zarzuty względem działań i zaniechań zamawiającego, w zakresie wyboru oferty wykonawcy Securion Sp. z o.o. Zdaniem odwołującego Securion Sp. z o.o. powinien zostać wezwany do złożenia wyjaśnień w zakresie podejrzenia wystąpienia rażąco niskiej ceny oraz do złożenia wyjaśnień treści złożonej oferty.

19 września 2025 r. zamawiający wezwał wykonawców uczestniczących w postępowaniu o udzielenie zamówienia do przystąpienia do postępowania odwoławczego. W postępowaniu odwoławczym nie przystąpił żaden z wykonawców.

25 września 2025 r. zamawiający unieważnił czynność wyboru oferty najkorzystniejszej dokonaną dnia 12 września 2025 r. i przesłał w tym względzie zawiadomienie do wykonawców biorących udział w postępowaniu. W tym samym piśmie zamawiający wskazał również, że dokona powtórzenia czynności oceny oferty i ponownego wyboru oferty najkorzystniejszej (załącznik nr 1 do tej odpowiedzi).

Zamawiający wskazał, że wobec dokonania unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz przystąpienia do ponownego badania i oceny ofert złożonych w postępowaniu (w tym oferty Securion Sp. z o.o. – zgodnie z treścią pisma stanowiącą załącznik nr 1 do tej odpowiedzi), złożone odwołanie jest bezprzedmiotowe i jako takie podlega oddaleniu. Poinformował, że przedmiotowa odpowiedź na odwołanie została w dniu 10 października 2025 r. przekazana do odwołującego.

Rozważania KIO:

Krajowa Izba Odwoławcza – dalej KIO uznała, że postępowanie należy umorzyć na podstawie art. 568 pkt 2 ustawy, gdyż wydanie orzeczenia w tej sprawie stało się zbędne.

KIO uznała, że zamawiający nie ma generalnego zakazu dokonywania czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia po wniesieniu odwołania. Jedynym ustawowym zakazem w tym zakresie jest zakaz zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez KIO orzeczenia kończącego postępowanie odwoławcze (art. 577 ustawy). Zamawiający z tej możliwości skorzystał dokonując unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej z 12 września 2025 r. . Wniesione odwołanie wskazywało, że jednym z kwestionowanych przez odwołującego było dokonanie wyboru oferty najkorzystniejszej. Zamawiający 25 września 2025 r. unieważnił ten wybór i wskazał, że przystąpi do ponownego badania i oceny ofert, o czym powiadomił wykonawców biorących udział w postępowaniu.

W ocenie Izby nie budzi wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie, w związku z dokonanymi czynnościami zamawiającego może znaleźć zastosowanie art. 568 pkt 2 ustawy, zgodnie z którym KIO umarza postępowanie odwoławcze w przypadku stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne.

Zgodnie ze stanowiskiem doktryny podstawą do umorzenia postępowania jest również stwierdzenie przez KIO, że postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne lub niedopuszczalne. Ustawodawca nie doprecyzował, o jakie sytuacje chodzi. Z pewnością dyspozycją przepisu objęte będą sytuacje utraty bytu prawnego przez stronę odwołania, na skutek likwidacji lub śmierci odwołującego. Podstawa umorzenia zaistnieje, jeśli zamawiający przed zakończeniem rozprawy unieważni postępowanie, wówczas spór stanie się bezprzedmiotowy, a ewentualnemu zaskarżeniu w drodze odwołania będzie podlegała nowa czynność zamawiającego.” (Komentarz Prawo Zamówień Publicznych, pod red. Marzeny Jaworskiej, Wydawnictwo C. H. Beck, W-wa 2021, str. 1236).

W ocenie KIO do takich sytuacji zalicza się także taka sytuacja, w której zamawiający unieważni sporną czynność.

Zamawiający po wniesieniu odwołania dokonał czynności, zgodnych z żądaniem odwołania i korzystnym dla odwołującego, czyli unieważnił czynność wyboru oferty najkorzystniejszej i zobowiązał się do ponownienia czynności badania i oceny ofert.

Tym samym przed rozpoczęciem posiedzenia przed KIO nie istniały już czynności, do których odnosiły się zarzuty odwołania i których prawidłowość kwestionował odwołujący.

Powyższe oznacza, że w momencie orzekania przez KIO nie istniał substrat odwołania, będący podstawą korzystania ze środków ochrony prawnej przez odwołującego.

Aby KIO mogła rozpoznać wniesione odwołanie – musi ono dotyczyć czynności zamawiającego (art. 513 pkt 1 ustawy). Zatem na moment wniesienia odwołania musi istnieć substrat zaskarżenia, będący podstawą dla wykonawcy do wniesienia środka ochrony prawnej. W tej sprawie niewątpliwie substratem zaskarżenia był wybór oferty najkorzystniejszej i zaniechanie wezwania wykonawcy wybranego. Wszystkie te czynności odpadły z chwilą unieważnienia czynności pierwotnego wyboru.

Następnie dostrzeżenia wymaga, że zgodnie z treścią art. 552 ust. 1 ustawy Izba wydając orzeczenie bierze pod uwagę

stan rzeczy ustalony na moment zamknięcia postępowania odwoławczego. Ustawodawca przewidział zatem sytuację, w której może dojść do zmian w toku postępowania o udzielenie zamówienia – co KIO zobowiązana jest uwzględnić wydając orzeczenie w sprawie w toku postępowania przed KIO.

Izba wskazuje, że treść art. 552 ust. 1 ustawy, podobnie jak w przypadku art. 316 § 1 kpc, w myśl którego podstawą wydania przez sąd wyroku jest stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy – nakazuje uwzględnienie aktualnego stanu faktycznego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Ponadto stan rzeczy - o którym mowa jest w przepisie art. 552 ust. 1 ustawy - należy analogicznie - jak w art. 316 § 1 kpc - interpretować jako okoliczności faktyczne ustalone przed zamknięciem rozprawy oraz stan prawny, tj. obowiązujące przepisy, które mogą stanowić podstawę rozstrzygnięcia (wyrok SN z 25.06.2015 r., sygn. akt: V CSK 535/14, wyrok Sądu Apelacyjnego ze Szczecina z 13.09.2018 r., sygn. akt: I Aga 159/18).

Rolą ustalenia stanu rzeczy na moment zamknięcia postępowania odwoławczego jest uwzględnienie aktualnego stanu faktycznego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. KIO jest więc w takim przypadku zobowiązana uwzględnić czynności zamawiającego, które miały miejsce po wniesieniu odwołania, do czasu wydania orzeczenia w sprawie.

Skoro zamawiający unieważnił sporną czynność wyboru oferty najkorzystniejszej, tym samym spór przestał istnieć.

Uznać w takiej sytuacji w ocenie KIO należy, że prowadzenie dalszego postępowania odwoławczego jest bezcelowe, czyli jak stanowi przepisu ustawy – zbędne. Jest to przesłanka umożliwiająca umorzenie postępowania odwoławczego i zdaniem Izby może być ona wykorzystywana właśnie w podobnych sytuacjach. W innym wypadku bowiem odwołania podtrzymywane przez odwołujących podlegałyby oddaleniu jako bezzasadne wobec nieistniejącej czynności zamawiającego. Orzekanie przez KIO wobec nowych czynności zamawiającego nie może mieć miejsca, gdyż wykraczałoby poza ramy postępowania odwoławczego, które wyznacza treść wniesionego odwołania.

W konsekwencji mając na względzie okoliczności tej sprawy, orzeczono jak w sentencji, na podstawie przepisu art. 568 pkt 2 ustawy, umarzając postępowanie odwoławcze.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 557 Pzp w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2020 r., poz. 2437) z którego wynika, że w przypadku umorzenia postępowania odwoławczego przez Izbę w całości na skutek stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne lub niedopuszczalne, koszty o których mowa w § 5 pkt 2, znosi się wzajemnie.

Na podstawie art. 574 ustawy Izba orzekła o dokonaniu zwrotu odwołującemu uiszczonych przez niego wpisu, o czym orzeczono w pkt 2 sentencji orzeczenia.

Przewodnicząca: